

Bijlage 7 Financieel Crisisplan

Inleiding

Dit financieel crisisplan van Stichting Pensioenfonds Aon Groep Nederland is geschreven in het kader van artikel 143 van de Pensioenwet en de Beleidsregel financieel crisisplan pensioenfondsen van 9 december 2011. Het crisisplan maakt deel uit van de beschrijving van de beheerste en integere bedrijfsvoering.

Het financieel crisisplan geeft een beschrijving van maatregelen die het bestuur op korte termijn effectief kan inzetten indien de dekkingsgraad zich bevindt of zeer snel beweegt richting kritische waarden, waardoor het realiseren van de doelstellingen van het fonds in gevaar komt.

Het financieel crisisplan is opgenomen in de Actuariële en bedrijfstechnische nota (hierna: ABTN).

Vaststelling crisisplan

Het voorliggende crisisplan van Stichting Pensioenfonds Aon Groep Nederland is vastgesteld in de bestuursvergadering van 18 juni 2015 en aangepast op 22 november 2018. Het crisisplan is geüpdate in maart 2020 en vastgesteld in de bestuursvergadering van 9 april 2020.

7.1 Elementen crisisplan

In de Pensioenwet is verankerd dat een pensioenfonds beschikt over een vereist eigen vermogen en een minimaal vereist eigen vermogen. Indien het pensioenfonds niet langer voldoet aan de gestelde eisen ten aanzien van het vereist eigen vermogen, dient het pensioenfonds een herstelplan op te stellen en in te dienen bij DNB.

Daarnaast moet elk pensioenfonds beschikken over een financieel crisisplan. In het financieel crisisplan maakt het bestuur vooraf, ook als er nog geen sprake is van een reservetekort, duidelijk hoe het om zal gaan met een crisissituatie van het fonds. Daarnaast is een belangrijk verschil met het herstelplan dat het bestuur zelf een definitie geeft van een crisissituatie, terwijl in een herstelplan wettelijke definities bepalend zijn.

Een dergelijk crisisplan geeft een beschrijving van de maatregelen die het bestuur op korte termijn effectief kan inzetten indien de dekkingsgraad zeer snel beweegt richting kritische waarden, waardoor het realiseren van de primaire doelstellingen van het pensioenfonds (het verstrekken van pensioen aan de deelnemers, gewezen deelnemers en pensioengerechtigden) in gevaar komt.

De kernaspecten die uit voorgaande omschrijving van een crisisplan naar voren komen, zijn evident: crisis, maatregelen, effectiviteit, belanghebbenden en de uitvoering. Daarom gaat het bestuur in dit financieel crisisplan in op de volgende elementen die hiermee nauw samenhangen:

Crisis:

- Wanneer is er naar de mening van het bestuur sprake van een crisis?
- Welke risico's kunnen tot een crisis leiden?
- Wat is de gevarengrens ten aanzien van de dekkingsgraad waarbij het fonds een eerste signaal opvangt omtrent een dreigende crisis?
- Wat is de kritische ondergrens wat betreft de dekkingsgraad waarbij het fonds kan herstellen?

Maatregelen:

- Welke maatregelen heeft het fonds ter beschikking in geval van een crisis en in hoeverre zijn deze maatregelen reeds ingezet?

- Hoe realistisch is de inzet van deze maatregelen?

Effectiviteit:

- Wat is het verwachte financiële effect van de inzet van deze maatregelen?
- Welke maatregelen worden op welk moment genomen bij achterblijvend herstel?

Belanghebbenden:

- Hoe wordt bij deze maatregelen rekening gehouden met evenwichtige belangenbehartiging?
- Op welke wijze wordt er met belanghebbenden gecommuniceerd en wanneer?

Uitvoering:

- Hoe is het besluitvormingsproces vormgegeven?
- Op welke wijze wordt het crisisplan getoetst en geëvalueerd?

In het vervolg van dit financieel crisisplan gaat het bestuur in op bovenstaande elementen om zodoende te komen tot het crisisplan. Op voorhand merkt het bestuur op dat de inhoud van de pensioenregeling wordt bepaald in het arbeidsvoorwaardenoverleg tussen de onderneming en de ondernemingsraad.

7.2 Crisis

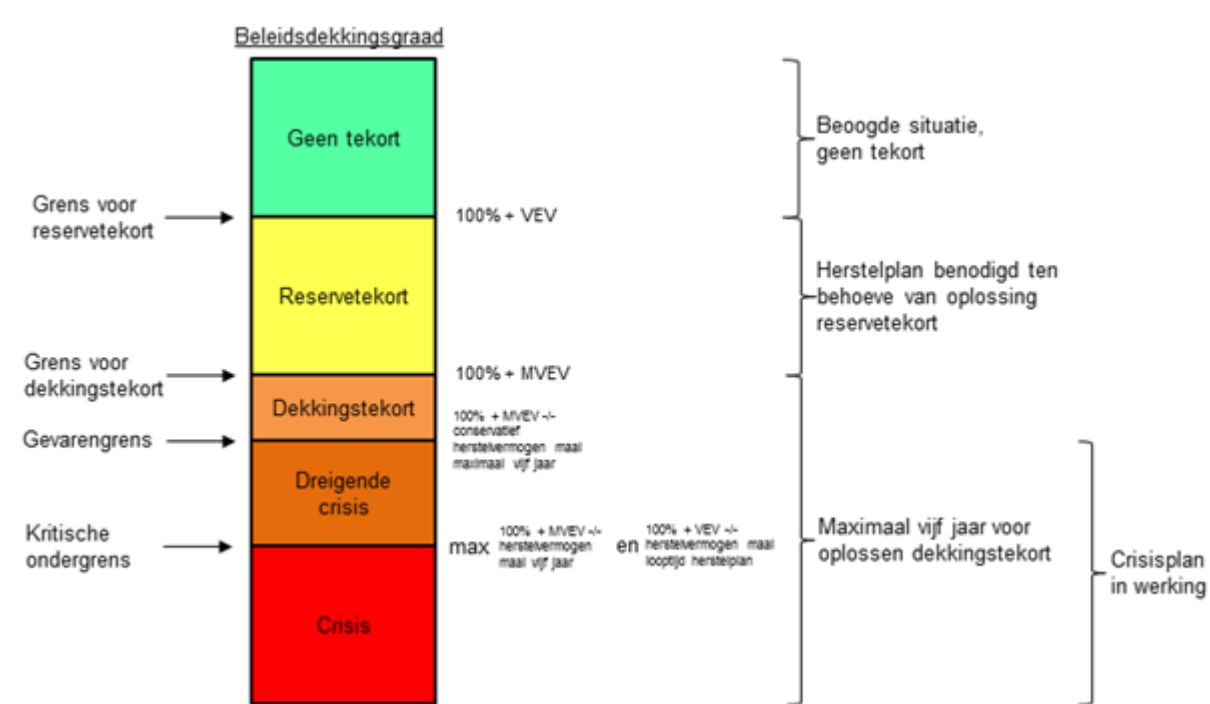
In dit hoofdstuk gaat het bestuur van het fonds nader in op wat door het bestuur wordt verondersteld als een crisissituatie. Tevens gaat het bestuur in op de ondergrens van de dekkingsgraad, waarbij het fonds nog kan herstellen zonder de noodzaak tot aanvullende maatregelen. Het bestuur definieert ook een gevarengrens. Indien de dekkingsgraad onder deze grens komt, wordt om alertheid van het bestuur gevraagd.

7.2.1 Beschrijving crisissituatie

Wanneer het bestuur voorziet of redelijkerwijs kan voorzien dat de dekkingsgraad van het fonds niet meer voldoet of niet zal voldoen aan de vereisten ten aanzien van het vereist eigen vermogen, dient het fonds in een herstelplan uit te werken hoe het eigen vermogen van het fonds uiterlijk binnen de door het fonds gekozen hersteltermijn weer voldoet aan de vereisten ten aanzien van het vereist eigen vermogen. Deze beoordeling vindt plaats per einde van het kwartaal.

Volgens het bestuur is sprake van een dreigende crisis als het eigen vermogen van het fonds onder het minimaal vereist eigen vermogen daalt en het er naar uitziet dat dit langdurig zal zijn. Onder langdurig verstaat het bestuur de situatie waarin zonder aanvullende maatregelen redelijkerwijs niet mag worden verwacht dat de beleidsdekkingsgraad binnen 5 jaar boven het minimaal vereist eigen vermogen komt er vanuit gaande dat het herstel alleen komt uit een conservatief berekend overrendement (de gevarengrens, zie 7.2.3). Bovendien moet de dekkingsgraad zich minstens per het einde van elk kwartaal onder deze gevarengrens bevinden.

Verder treedt het crisisplan direct in werking indien de actuele dekkingsgraad lager is dan de kritische ondergrens, zie 7.2.4. Het vorenstaande wordt in onderstaand overzicht grafisch weergegeven.

7.2.2 Beschrijving risico's die tot een financiële crisis kunnen leiden

Het is op voorhand onmogelijk om aan te geven welke specifieke omstandigheden tot een financiële crisis kunnen leiden. Risico's die in ieder geval tot een daling van de dekkingsgraad tot onder de kritische ondergrens kunnen leiden zijn:

- Een waardedaling van de aandelen. Binnen de aandelen belegt het fonds in een aandelenfonds met wereldwijde aandelen, waarbij spreiding over sectoren en regio's plaatsvindt. Hierdoor is binnen de aandelen het marktrisico het dominante risico.
- Het fonds heeft het renterisico van de pensioenverplichtingen niet volledig afgedekt, waardoor de dekkingsgraad daalt als de rente daalt.
- De wijze waarop het renterisico wordt afgedekt, kan tot een daling van de dekkingsgraad leiden. Dit kan komen door het curverisico. Daarnaast vindt de afdekking plaats door middel van obligaties waarvan de rente zich anders kan ontwikkelen dan de rekenrente voor de pensioenverplichtingen.
- Het fonds belegt gedeeltelijk in bedrijfsobligaties, high yield, emd en hypotheek. Als de creditspread hierop toeneemt, zullen deze in waarde dalen.
- Het fonds houdt bij de waardering van de pensioenverplichtingen rekening met de verwachte toename van de levensverwachting. Als de levensverwachting sterker toeneemt dan verwacht, zullen de pensioenverplichtingen toenemen. Voor de eigen beheer verplichtingen is dit voor het risico van het fonds.
- Het risico bestaat dat de waarde van de beleggingen in vreemde valuta verslechtert doordat de wisselkoers van vreemde valuta verslechtert. Het valutarisico wordt voor een belangrijk deel afgedekt.

7.2.3 Gevarengrens dekkingsgraad

Het eerste signaal dat de financiële positie zich in de gevarengrens bevindt, is aan de orde indien de dekkingsgraad zakt onder de gevarengrens. Deze grens ligt boven de hierna onder 7.2.4 te beschrijven kritische ondergrens. Uitgangspunt bij de gevarengrens is dat de verbetering van de dekkingsgraad alleen mogelijk is vanuit een (conservatief) verwacht overrendement op de zakelijke waarden.

Er wordt uitgegaan van een gemiddelde netto risicopremie op de niet-vastrentende waarden van 2% op jaarbasis. De gevarengrens voor de dekkingsgraad wordt berekend aan de hand van dit overrendement, het strategische beleggingsbeleid alsmede de resterende tijd tot het dekkingstekort opgelost moet zijn. Voor een nadere toelichting ten aanzien van vaststelling van de gevarengrens voor het fonds verwijst het bestuur naar de bijlage.

Het bestuur gaat uit van een overrendement dat niet wordt bepaald door de marktrente of de economische situatie. Uitgangspunt is de rentetermijnstructuur (RTS) per 31 december 2019. In de onderstaande tabel is aangegeven wat de gevarengrens is bij verschillende resterende looptijden van het herstelplan:

Gevarengrens dekkingsgraad

	<i>RTS 31-12-2019</i>
Herstelvermogen per jaar	0,6%
Gevarengrens bij resterende looptijd tot maximale duur dekkingstekort	
5 jaar	101,0%
4 jaar	101,6%
3 jaar	102,2%
2 jaar	102,8%
1 jaar	103,4%

7.2.4 Kritische ondergrens dekkingsgraad

Zodra de dekkingsgraad van het fonds zich per einde van een kalenderkwartaal onder de vereiste dekkingsgraad zakt, dient het fonds een herstelplan in te dienen bij DNB. Voor het indienen van dit herstelplan dient te worden uitgegaan van berekeningen die als basis hebben de op dat moment geldende marktsituatie en het op dat moment verwachte economische scenario.

Daaruit volgt wat het jaarlijkse, reguliere herstelvermogen is bij ongewijzigd beleid en zonder aanvullende maatregelen te nemen. De kritische ondergrens van de dekkingsgraad ligt op het maximum van:

1. de dekkingsgraad waarbij het fonds nog net in staat is om toe te groeien naar de minimaal vereiste dekkingsgraad, uitgaande van de termijn waarbinnen het fonds tot korting zou moet overgaan in verband met de eis ten aanzien van het minimaal vereist eigen vermogen. Deze termijn is afhankelijk van de periode waarin het fonds zich al in dekkingstekort bevindt; en
2. de dekkingsgraad waarbij het fonds naar verwachting nog net voldoende herstelkracht heeft om toe te groeien naar de vereiste dekkingsgraad (in de door het fonds gekozen hersteltermijn van tien jaar).

Bij een lagere dekkingsgraad dan deze ondergrens mag niet meer worden verwacht, dat het fonds in de resterende looptijd kan herstellen uit de situatie van dekkingstekort zonder de implementatie van nadere maatregelen.

In de bijlage is de actuele zienswijze over en de wijze van vaststelling van de kritische ondergrens en het herstelvermogen opgenomen. De cijfermatige uitwerking hiervan naar de rentetermijnstructuur per 31 oktober 2018 is in onderstaand overzicht opgenomen. De hoogte van de kritische ondergrens is onder andere afhankelijk van het verwachte beleggingsrendement.

Uitgangspunt is het maximaal in aanmerking te nemen beleggingsrendement volgens het Advies Commissie Parameters dat vanaf 2020 van toepassing is. Het herstelvermogen ter bepaling van de kritische ondergrens over de resterende looptijd van het herstelplan is opgenomen voor drie niveaus van de rentetermijnstructuur.

In de onderstaande tabel is aangegeven wat de kritische ondergrens is uitgaande van verschillende niveaus van de RTS en bij verschillende resterende looptijden van het herstelplan:

Kritische ondergrens dekkingsgraad

	<i>RTS 31-12-2019</i>	<i>RTS 31-12-2019 minus 1%-punt</i>	<i>RTS 31-12-2019 plus 1%-punt</i>
Kritische ondergrens bij resterende looptijd tot MVEV			
5 jaar	89,9%	88,0%	91,8%
4 jaar	92,3%	90,8%	93,9%
3 jaar	95,0%	93,8%	96,2%
2 jaar	97,8%	97,0%	98,6%
1 jaar	100,8%	100,4%	101,2%
Kritische ondergrens bij looptijd tot VEV			
10 jaar	87,8%	84,6%	91,0%

7.2.5 Einde crisissituatie

Een crisissituatie is beëindigd op het moment dat het bestuur vaststelt dat de dekkingsgraad, bepaald op grond van de dan geldende marktsituatie en het op dat moment verwachte economische scenario boven de gevarengrens bij de resterende looptijd tot 5 jaar na het ontstaan van de crisissituatie is uitgekomen.

7.3. Maatregelen

Het is vanzelfsprekend dat het van groot belang is te voorkomen dat het fonds überhaupt in een crisissituatie belandt. Daarom wordt periodiek middels een ALM-studie geanalyseerd of het premiebeleid, toeslagbeleid en beleggingsbeleid nog voldoende robuust zijn vormgegeven bij verschillende economische scenario's. Tevens worden daarbij diverse varianten van het toeslag- en beleggingsbeleid tegen het licht gehouden.

7.3.1 Mogelijk in te zetten maatregelen

Mocht het fonds in een crisissituatie terecht komen, dan heeft het fonds in beginsel een combinatie van de volgende financiële sturingsmiddelen ter beschikking.

A. Aanpassen toeslagen

Het fonds kent voor actieve deelnemers in de regeling voormalig eindlooonpensioen 2015 en de actieve deelnemers in de regeling middelloonpensioen 2014 een onvoorwaardelijk toeslagbeleid waarbij de toeslagen worden gefinancierd uit de premiebijdrage van de werkgever. Voor gewezen deelnemers en pensioengerechtigden kent het fonds een voorwaardelijk toeslagbeleid waarbij de toeslagen worden gefinancierd uit beleggingsrendement. Op het moment dat de middelen van het fonds het niet toelaten de in het toeslagbeleid geformuleerde voorwaardelijke toeslagen toe te passen, kan besloten worden minder toeslag of geen toeslag toe te kennen. In een situatie van dekkingstekort vindt sowieso geen toeslagverlening plaats omdat deze niet toekomstbestendig toegekend kan worden. Tijdens een

crisissituatie is de toeslagverlening zodoende geen effectief sturingsmiddel in zoverre dat de dekkingsgraad door de inzet niet stijgt.

B. Aanpassen beleggingsportefeuille en risico-beheersingsinstrumenten

De risicometing en resultaatsevaluatie door het fonds en de situatie op de financiële markten zouden aanleiding kunnen geven om de beleggingsportefeuille aan te passen dan wel om de risico's op een gewijzigde manier te beheersen. Daarbij wordt rekening gehouden met het feit dat het bestuur het risicoprofiel niet mag verhogen indien het pensioenfonds in dekkingstekort verkeert.

C. Korten aanspraken en rechten

In Bijlage 5 van de ABTN is bij de sturingsmiddelen opgenomen dat indien de financiële positie van het fonds daartoe noopt en alle overige sturingsmiddelen zijn ingezet, alle opgebouwde pensioenaanspraken en pensioenrechten kunnen worden gekort. Indien het fonds 5 achtereenvolgende jaren (6 meetmomenten) in dekkingstekort verkeert en het fonds een actuele dekkingsgraad heeft die lager is dan de minimaal vereiste zal een onvoorwaardelijke korting worden toegepast (een voorwaardelijke korting kan aan de orde zijn als het fonds naar verwachting niet voldoende herstelkracht heeft om toe te groeien naar de vereiste dekkingsgraad in 10 jaar tijd). Hiermee is invulling gegeven aan artikel 134 van de Pensioenwet. Bij de uitwerking hiervan kan in het kader van een evenwichtige belangenbehartiging onderscheid gemaakt worden tussen de verschillende deelnemerscategorieën.

In onderstaand overzicht is opgenomen op grond van welke juridische gronden de inzet van genoemde maatregelen gerechtvaardigd is.

Juridische legitimiteit maatregelen

Maatregel	Statuten	Pensioen- reglement	Uitvoerings- overeenkomst/ reglement	ABTN
Niet indexeren		X		X
Beleggingsbeleid aanpassen				X
Korten opgebouwde pensioenen		X		X

7.3.2 Realistische maatregelen

Het bestuur hecht er aan om te benadrukken dat de uiteindelijke keuze met betrekking tot de te nemen maatregelen afhankelijk is van de concrete situatie die zich voordoet op het moment dat de maatregelen moeten worden genomen. Op dat moment worden de belangen van alle betrokkenen op een evenwichtige manier behartigd. De te maken keuzes worden daarbij deels beïnvloed door de oorzaken van de ontstane situatie en ook door de budgettaire draagkracht die bij de verschillende belanghebbenden op dat moment aanwezig is. Dit betekent dat het voor het bestuur onmogelijk is om op voorhand aan te geven welke (combinatie van) maatregelen daadwerkelijk worden genomen in een crisissituatie.

Een aanpassing van het beleggingsbeleid waarbij het risicobudget wordt verhoogd is niet mogelijk in een crisissituatie, tenzij dat onderdeel uitmaakt van het bestaande beleid zoals vastgelegd in de ABTN. Een verhoging van het risicobudget is zodoende uitgesloten. Er kan zich wel een moment aandienen waarop het bestuur besluit om het risicoprofiel te verlagen.

Met betrekking tot de overige genoemde maatregelen is er een aantal factoren dat een rol speelt bij de afweging die aan de te maken keuze ten grondslag ligt. Al deze genoemde maatregelen zijn realistische maatregelen tijdens een crisissituatie.

Het is bij het kiezen van de te nemen maatregelen van groot belang wat de oorzaak is van de crisissituatie. Indien de oorzaak van de crisis een gevolg is van de gerealiseerde beleggingsrendementen, dan ligt het voor de hand om voor een breed pallet aan maatregelen te kiezen.

7.4. Effectiviteit

Uiteraard vindt het bestuur het van groot belang dat bij het inzetten van de diverse maatregelen het gewenste effect wordt bereikt. Dit neemt het bestuur dan ook mee in het besluit om de combinatie van de juiste maatregelen in te zetten. De effectiviteit van de diverse maatregelen is uiteraard ook weer afhankelijk van de op dat moment geldende markt- en economische situatie. Die situatie, eventueel ondersteund door de resultaten van een ALM-studie, bepaalt welke (combinatie van) maatregelen in de crisissituatie van dat moment het meest gewenste effect kunnen opleveren.

7.4.1 Financiële effect maatregelen

Om inzicht te verkrijgen in het financiële effect van de maatregelen wordt op basis van de meest actuele beschikbare gegevens betreffende herstelmaatregelen een inschatting gemaakt van de financiële effecten van diverse maatregelen. De resultaten zijn opgenomen in het onderstaand overzicht.

Financiële effecten maatregelen op dekkingsgraad (in %-punt)

Maatregel	Effect bij RTS +/- 1%-punt	RTS	RTS + 1%-punt
Niet indexeren	0,0%	0,0%	0,0%
Beleggingsbeleid aanpassen: 10% minder zakelijke waarden	-0,2%	-0,2%	-0,2%
Afstempeling actieven met 1%	0,3%	0,3%	0,3%
Afstempeling inactieven ¹ met 1%	0,8%	0,8%	0,8%

7.4.2 Maatregelen bij achterblijvend herstel

Het bestuur geeft met de hiervoor genoemde (combinaties van) maatregelen aan dat bij een achterblijvend herstel hoogstwaarschijnlijk een palet aan maatregelen wordt ingezet. Daarmee wordt het gewenste effect bereikt dat bij achterblijvend herstel van de dekkingsgraad extra herstellvermogen bovenop het reguliere herstellvermogen wordt gerealiseerd en tevens wordt daarmee rekening gehouden met de behartiging van de belangen van de diverse groepen belanghebbenden.

Het bestuur benadrukt dat het onmogelijk is om nu al aan te geven welke maatregelen daadwerkelijk worden ingezet in een crisissituatie, aangezien dit afhankelijk blijft van de situatie op dat moment en de oorzaken voor de ontstane situatie.

7.5. Belanghebbenden

Het bestuur van het fonds behartigt de belangen van alle deelnemers, gewezen deelnemers en pensioengerechtigden en houdt daarmee ook rekening bij het toepassen van de verschillende maatregelen tijdens een crisissituatie.

7.5.1 Evenwichtige belangenbehartiging

Voor het bestuur is het ook van belang, zeker in het kader van artikel 105, lid 2 van de Pensioenwet, om een evenwichtige afweging te maken tussen de belangen van de verschillende groepen belanghebbenden. Vanzelfsprekend worden in een crisissituatie alle deelnemers, gewezen deelnemers en pensioengerechtigden geraakt.

¹ Hiermee worden pensioengerechtigden en gewezen deelnemers (slapers) bedoeld.

In het hierna volgende overzicht is opgenomen welke groep(en) belanghebbenden bij een bepaalde maatregel word(t)(en) getroffen.

Impact maatregelen belanghebbenden

Maatregel	Deelnemers	Gewezen deelnemers	Pensioen-gerechtigden	Onderneming
Niet indexeren		X	X	
Beleggingsbeleid aanpassen	X	X	X	
Afstempeling	X	X	X	

7.5.2 Communicatie richting belanghebbenden

Onderdeel van dit financieel crisisplan is het communicatiebeleid richting de belanghebbenden en de sociale partners. Het bestuur zal drie vormen van communicatie toepassen.

Electronisch

In de eerste plaats wordt dit crisisplan op onze website geplaatst. Vanwege de complexiteit zal ook een verkorte versie worden opgenomen, waarbij gestreefd wordt naar taalniveau B1.

Tevens zal het bestuur bij de maandelijkse publicatie van onze dekkingsgraad op de website de gevarengrens en de kritische ondergrens aan de dekkingsgraad vermelden.

Schriftelijk

Ten tweede zal schriftelijke communicatie richting de belanghebbenden plaatsvinden indien een dreigende crisis aan de orde is. Daarvan is sprake indien de dekkingsgraad van het fonds zich aan het einde van een kwartaal onder de gevarengrens bevindt. Het bestuur zal dan alle belanghebbenden persoonlijk binnen twee maanden een brief sturen waarin zij op taalniveau B1 geïnformeerd worden over de financiële positie en de mogelijke gevolgen daarvan. Mocht zich de situatie voordoen waarin ons crisisplan daadwerkelijk in werking treedt, dan zal het bestuur de belanghebbenden hierover informeren binnen één maand. In eerste instantie betreft het een mededeling per brief dat de kritische ondergrens van de dekkingsgraad is overschreden. Ook zal daarin aangekondigd worden wanneer de belanghebbenden een vervolgschrijven kunnen verwachten. Daarin zal worden aangegeven wat de mogelijke (combinaties van) maatregel(en) zijn indien de financiële positie zich onvoldoende snel herstelt. Deze communicatie zal zoveel mogelijk op taalniveau B1 plaatsvinden. Overigens wordt de schriftelijke communicatie aan de belanghebbenden ook op de website van het fonds geplaatst.

Mondeling

In de derde plaats het bestuur de communicatie met de onderneming intensiveren zodra sprake is van een dreigende crisis, dat wil zeggen een overschrijding van de gevarengrens gedurende drie opeenvolgende maandeinden. Daartoe zal een overleg plaatsvinden waarin de financiële positie uit de doeken gedaan wordt en aangegeven wordt welke maatregelen genomen zouden kunnen worden met de bijbehorende consequenties. Een dergelijke sessie zal in beginsel in de informerende sfeer geschieden.

Mocht zich vervolgens de situatie voordoen waarbij de dekkingsgraad van het fonds onder de kritische ondergrens duikt, dan zal opnieuw overlegd worden met de onderneming, waarbij inhoudelijk en diepgaand gesproken zal worden over de mogelijke maatregelen die wij kunnen nemen. In dat gesprek zal ook bekeken worden wat de mogelijkheden zijn om het premieniveau te verhogen.

7.6. Uitvoering

Zodra de dekkingsgraad van het fonds onder het minimaal vereist eigen vermogen zakt en hetgeen in hoofdstuk 2 is vermeld van toepassing is, treedt het crisisplan in werking en dient het bestuur tot besluitvorming over te gaan.

7.6.1 Besluitvormingsproces

Het crisisplan maakt onderdeel uit van de ABTN van het fonds. Besluiten kunnen door het bestuur van het fonds worden genomen conform de statuten. Dat besluitvormingsproces geldt ook voor een eventueel besluit om het crisisplan in werking te laten treden. Desalniettemin informeren wij het verantwoordingsorgaan indien het bestuur voornemens is het crisisplan ten uitvoer te brengen.

Mocht bij de evaluatie van het herstelplan sprake zijn van achterblijvend herstel, dan kan dit voor het bestuur van het fonds aanleiding geven tot het toepassen van de maatregelen zoals vastgelegd in dit financieel crisisplan.

In onderstaand overzicht is per maatregel aangegeven welke partijen op welke wijze betrokken zijn bij het besluitvormingsproces.

Besluitvormingsproces

Maatregel	Bestuur	Onderneming	Verantwoordings- orgaan	Tijdstip implementatie
Niet indexeren	Besluit	Informeren	Informeren	1 januari
Beleggingsbeleid aanpassen	Besluit		Informeren	1 januari
Afstempeling	Besluit	Informeren	Informeren	Wettelijk

7.6.2 Evaluatie en toetsing crisisplan

Het crisisplan van het fonds is feitelijk opgenomen in de ABTN. Het bestuur evalueert periodiek de ABTN en past deze zo nodig aan. Daarbij toetst het bestuur het premiebeleid, het toeslagbeleid en het beleggingsbeleid periodiek aan de hand van een ALM-studie. De toetsing van het financieel crisisplan wordt bij deze evaluaties meegenomen.

Ten slotte beoordeelt het bestuur de effectiviteit van het crisisplan, nadat zich een crisis heeft voorgedaan en het crisisplan ten uitvoer is gebracht. Vanwege de impact van wijzigingen op de financiële markten worden de financiële cijfers in dit crisisplan jaarlijks geactualiseerd.

Conclusies

Gevarengrens dekkingsgraad

Het eerste signaal dat de financiële positie van het fonds zich in de gevarengrens bevindt, is aan de orde indien de dekkingsgraad zakt onder de gevarengrens. Deze gevarengrens wordt bepaald aan de hand van de dekkingsgraad die hoort bij het minimaal vereist eigen vermogen van het fonds.

Vervolgens wordt verondersteld dat een verbetering van de dekkingsgraad alleen mogelijk is vanuit een verwacht overrendement op de zakelijke waarden. Uitgangspunt hierbij is een gemiddelde netto risicopremie op de niet-vastrentende waarden van 2% per jaar. Als basis voor de berekening van de gevarengrens dient verder de strategische beleggingsmix op het moment dat deze vastgesteld wordt. Op dit moment is strategisch 32% van de portefeuille in zakelijke waarden (aandelen) belegd. Het herstelvermogen uit het beleggingsrendement bedraagt zodoende afgerond 0,6% per jaar. Uitgaande van een periode van vijf jaar is het totale herstel van de dekkingsgraad voor de berekening van de gevarengrens 3,0%-punt. Daarmee komt de gevarengrens zolang er geen sprake is van een herstelplan in beginsel uit op 101,0%, althans naar de situatie per 1 januari 2020. Tijdens de looptijd van het crisisplan zal de gevarengrens geleidelijk aan toegroeien naar de minimaal vereiste dekkingsgraad (104,0%).

Kritische ondergrens dekkingsgraad

De hoogte van de kritische ondergrens van de dekkingsgraad is onder andere afhankelijk van de hoogte van de marktrente, het verwachte beleggingsrendement, de gekozen hersteltermijn en de termijn waarbinnen het pensioenfonds tot korting zou moeten overgaan in verband met de eis ten aanzien van het minimaal vereist eigen vermogen.

Bij de bepaling van de kritische ondergrens is rekening gehouden met de maatregelen die vastliggen in het premie-, toeslag- en beleggingsbeleid.

Er is sprake van een financiële crisis als de dekkingsgraad onder de kritische ondergrens van de dekkingsgraad terechtkomt. De kritische ondergrens van de dekkingsgraad is het maximum van :

1. De dekkingsgraad waarbij het pensioenfonds nog net in staat is om toe te groeien naar de minimaal vereiste dekkingsgraad, uitgaande van de termijn waarbinnen het pensioenfonds tot korting zou moeten overgaan in verband met de eis ten aanzien van het minimaal vereist eigen vermogen. Deze termijn is afhankelijk van de periode waarin het pensioenfonds zich al in dekkingstekort bevindt.
2. De dekkingsgraad waarbij het pensioenfonds naar verwachting nog net voldoende herstelkracht heeft om toe te groeien naar de vereiste dekkingsgraad in de door het bestuur gekozen hersteltermijn.

Met andere woorden, de kritische ondergrens is de dekkingsgraad waarbij het pensioenfonds naar verwachting niet meer binnen de wettelijke termijnen kan herstellen, zonder maatregelen te treffen die verder gaan dan de maatregelen die vastliggen in het premie-, toeslag- en beleggingsbeleid.

Ter bepaling van de kritische ondergrens aan de dekkingsgraad hebben wij het dekkingsgraadsjabloon opgesteld op basis van een dusdanige startdekkingsgraad dat na 5 jaar een dekkingsgraad wordt bereikt die correspondeert met de minimaal vereiste dekkingsgraad van 104,0%. Deze startdekkingsgraad komt op 90,8%. Wij hebben ook getoetst of met deze startdekkingsgraad na 10 jaar een dekkingsgraad wordt bereikt die correspondeert met de vereiste dekkingsgraad van 115,8%. Dat is het geval.

Het vorenstaande betekent dat bij een wettelijke hersteltermijn van 5 jaar de kritische ondergrens aan de dekkingsgraad waarbij Stichting Pensioenfonds Aon Groep Nederland zonder nadere maatregelen tot onvoorwaardelijke korting moet overgaan, rond 91% ligt. Vanaf dat moment zal deze kritische ondergrens in vijf jaar geleidelijk aan toegroeien naar de minimaal vereiste dekkingsgraad van 104,0%.